

have Ret til at bestemme. Dette Ændringsforslag gaar kort at sige ud paa, at vort Land ligesom De forenede Stater skal bidrage sit til at modvirke den Udryddelse af den tropiske Fugleverden, der finder Sted, og som i Virkeligheden kun sker for at tilfredsstille Modeluner og Forfængelighed.

Udvalget undtagen det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) er enedes om nogle nye Bestemmelser, af hvilke jeg skal tillade mig at fremhæve Bestemmelsen om, at der kan frakendes den, der har gjort sig skyldig i grov Mishandling af Dyr, Ret til at udføre Slagtning; endvidere Bestemmelsen om, at der i Politivedtægter kan gives nærmere Forskrifter for Dyrs Behandling i Henhold til denne Lov, og endelig en ny Paragraf om, at den, der overtræder de nye Bestemmelser, der nu stilles Forslag om, ifalder Bøder. Ligeledes foreslaar Udvalget undtagen det ærede Medlem fra Sæby, at der gives Regeringen Bemyndigelse til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Dette har sin Aarsag i, at Husdyrforholdene paa Færøerne er ganske forskellige fra Forholdene i det øvrige Land, og at der paa Færøerne ikke findes Dyrslæger.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Flertallets Ændringsforslag, omend jeg maa sige, at vi havde ønsket at gaa videre, endogsaa betydeligt videre paa flere Punkter. Det, som foreligger her, er imidlertid, hvad det har været muligt at samle Udvalgets Flertal om; og naar Lovforslaget om Dyreværn kan blive vedtaget med disse Ændringer, mener vi, at der derved er gjort en god Begyndelse til en Lovgivning om Beskyttelse for Dyr, en Begyndelse, man saa senere vil kunne bygge videre paa.

Lillelund: Jeg er noget betænkelig ved den Opgave, jeg har paataget mig her i Dag, fordi den er mig fremmed. Mod Sædvane har jeg paataget mig at forsvare Regeringens Lovforslag overfor den samlede Opposition fra Socialdemokraterne, en Del Radikale og hele Højre. Jeg kan dog ikke gaa saa vidt i Forsvaret for det fremsatte Lovforslag, at jeg vil forsvare alt, hvad der findes deri. Men i alt væsentligt mener jeg, det er et godt Lovforslag, som der ogsaa vil kunne komme en god Lov ud af. Der er dog enkelte Bestemmelser, jeg paa Forhaand er imod, og andre, jeg maa tage Afstand fra i den Skikkelse, hvori de findes. Dette gælder f. Eks. § 2, som foreslaas ændret baade af

Flertallet under Nr. 1, af det Mindretal, hvortil jeg hører, og af det mindste Mindretal, og for et Par Punkters Vedkommende foreslaas den ændret paa samme Maade af disse forskellige Dele af Udvalget. Det Mindretal, hvortil jeg hører, kan ikke gaa med til at give det Udseende af — saaledes som det sker i Lovforslaget —, at al Kastration er forbudt og strafbar, naar der bagefter kommer en Række Undtagelsesbestemmelser. Det er meget uheldigt at udstede Forbud og bagefter at gøre dem illusoriske ved en hel Række Undtagelsesbestemmelser, og det er det, man gør, naar man i § 2 skriver: „Med samme Straf anses den, der foretager: a) Kupering af Heste o. s. v. og b) Kastration af Husdyr“, og umiddelbart derefter nævner Undtagelsesbestemmelser. Det er derfor, det Mindretal, hvortil jeg hører, mener, at denne Paragraf bør affattes paa en noget anden Maade, og vi har kunnet gaa med til at foreslaa, at Kastration af Dyr over 4 Maanedere kun maa foretages af en Dyrslæge. Videre har vi ikke kunnet gaa. Naar man i Regeringsforslaget endogsaa er gaaet saa vidt, at man har forbudt al Kastration med Undtagelse af enkelte Tilfælde, hvor den dels maa foretages af en Dyrslæge og dels af dertil autoriserede Personer, har vi ikke kunnet gaa med dertil, da vi mener, det er at paalægge Befolkningen en unødigt Tvang. Man kan ikke rende til den Slags Personer, saa snart Smaagrise skal kastreres, det kan Landmændene udmærket godt selv foretage.

Endvidere har vi fundet det rimeligt at gaa med til et Forbud imod at trække Mælketænder ud hos Heste i en for ung Alder. Naar vi er gaaet med til dette Forbud, er det ikke paa Grund af Smerten, man forvolder Hesten, naar Tænderne trækkes ud; den er sikkert ikke stor, thi Mælketænderne skal alligevel skiftes. Men naar vi er gaaet med til det, er det, fordi vi vil søge at forhindre det Bedrageri, at man trækker Mælketænderne ud 1 Aar for tidligt og derved søger at faa en Hest til at se 1 Aar ældre ud, end den er, saaledes at en Hest, der sælges som 4-aarig, i Virkeligheden kun er 3 Aar gammel; det betyder nemlig, at en saadan 3-aarig Hest maa gøre det Arbejde, der fordres af en 4 Aars Hest, og det er i Virkeligheden Dyrplageri og vil i mange Tilfælde medføre, at Hesten ødelægges. Folk, der ønsker at handle reelt, kan heller ikke sætte Pris paa at have Lov til at foretage saadant noget, som i Virkeligheden er Bedrageri. Derimod har vi ikke kunnet være enige med Flertallet i at gaa